

Бібліотекар: Сьогодні ми поговоримо про ввічливість, як одну з рис культурної людини. Філософ[Емерсон] сказав: „ Ввічливість — це сума маленьких жертв, які ми приносимо оточуючим нас людям”. А іспанський письменник М. Сервантес наголошував, що „Ніщо не коштує так дешево і не ціниться так дорого, як ввічливість”.

Правильність цих висловів безсумнівна, і на протязі всього життя ви будете кожен раз переконуватись в цьому.

Ввічливість є одним із проявів доброзичливого ставлення до людей, з якими ми щоденно спілкуємося вдома, у школі ,магазині, транспорті. Ввічлива, тактовна, скромна і доброзичлива людина достойно вийде з будь-якої життєвої ситуації, залишивши в оточуючих приємну думку про себе .

—Подумайте, у яких вчинках проявляється ввічливість людини? Важливим показником ввічливості людини є її вміння вітатися. У світі існує багато форм різних привітань. Так , жителі Тибету, наприклад , вітаючись, знімають свій головний убір правою рукою. Ліву руку вони закладають за вухо і висовують язика . Європейці обмежуються, як правило, тим, що піднімають шляпу і роблять легкий уклін . У японців для привітання застосовуються 3 види поклонів : найнижчий , середній (30°) і легкий (15°).

—Люди , зустрічаючись , у різній формі різними способами бажають один одному доброго ранку чи дня , здоров'я , добра і благополуччя .

—Давайте перевіримо , знаєте ви основні правила таких привітань.

— Хто вітається першим — чоловік чи жінка ?

— Молодший чи старший ?

— Керівник чи підлеглий ?

—Учень чи вчитель ?

— Ще одне правило : не слід чекати , доки з вами привітається

людина .Пам'ятайте : першим вітається вихованіший .Тож давайте

постійно доводити собі та оточуючим , що ви —вихована людина. Але

є деякі виключення з цих правил : хто заходить у кімнату , першим

вітається з присутніми , а той , хто виходить, - першим прощається

з людьми , які залишилися у приміщенні.

— Які ви ще знаєте способи привітання ?

(Чоловіки завжди встають , вітаючись з жінками , жінки—вітаючись із жінкою чи чоловіком похилого віку)

— А коли встають учні ?

— Буваючи на екскурсіях, різних святах , виховних годинах, вечорах і КВК, які проводилися у вашій школі , ви постійно мали змогу спостерігати за вчинками інших, аналізувати і порівнювати із своїми, і , звичайно, мали час навчитися культури поведінки і хорошим манерам . Зараз ми у цьому переконаємось.

Отож, проведемо своєрідний „турнір" ввічливості між двома командами.

1. Які ви можете дати поради людині, яка іде в гості ?

2. Уявіть собі картину: в гостях на блюдечку вам піднесли чашку з вишневим компотом . Як випити компот і виїсти ягоди, дотримуючись правил хорошого тону за столом?

До речі, більше 200 р. тому в Росії з'явилась книга про правила поведінки юнаків та дівчат за столом. Називалась вона „Юности честное зеркало, или Показання житейскому обхождению". Більшість із правил цієї книги стануть у пригоді і зараз, хоча написані вони незвичайною для нас мовою. Ось послухайте :

„ Не хватай первым блюдо и не дуй в жидкое , чтобы везде не брызгало".

„Руки твои да не лежат долго на тарелках, ногами везде не мотай, не утирай губ руками и не пей, пока пищу не проглотитишь".

„Над ествою не чавкай , как свинья, и головы не чеши -Не проглотив куска, не говори".

Такт. Поняття, яке в ньому закладене, багатогранне і ємне. В словнику воно визначається не лише як "почуття правил пристойності", але як "почуття міри"!

Кожна людина має право бути дурнем, проти цього нічого сказати не можна, але і цим правом треба користуватись з деякою мірою.

Л. Бернс

Куратор: Якщо людина не зіпсує іншим настрої недоречним питанням, зауваженням, не буде набридливою, про таку людину говорять: тактовна і нам приємно зустрічатись з нею, працювати з нею.

Навпаки скільки гіркоти завдають нам люди нетактовні. Двом молодим людям хочеться побути на одинці, а до них прив'язується третій з своїми розмовами... В сім'ї безладдя і раптом з'являється непроханий гість і засиджується допізна...

Ніч на вулиці, місто заснуло, а якийсь юнак наспівує або на повну гучність прокручує магнітофонні записи.

Така нетактовність межує з хуліганством.

Бути тактовним постійно, не удавано, а справді тактовним, і не так просто, як може здатися з першого погляду, адже культура поведінки повинна виховуватись з дитинства.

Коли людина розв'язано поводить ся в громадському місці заважаючи іншим, вона не лише порушує правила поведінки, але й порушує моральні норми існуючі в суспільстві. Людина, яка нехтує правилами вуличного руху виявляє неповагу не лише до них, але й до оточуючих.

Кожен може бути в поганому настрої – ясно, що настрої не завжди залежить від нас самих. Але вихована людина зуміє зробити так, щоб її стан не впливав на інших.

Хороший тон – це цілий комплекс взаємин людини із суспільством і не слід його зводити до поодинокостей.

Хто може навчити ввічливості?

Скажемо одразу і відверто: ніхто не зможе. Навчити тебе бути вихованою і ввічливою людиною можеш тільки ти сам. Це треба зрозуміти.

Якось англійський посол побачив як Авраам Лінкольн чистив собі взуття. Посол був у край здивований:

пане Президенте, - спантеличено мовив він, - ви самі чистите собі взуття?!

Звичайно, - спокійно відповів американський президент, - А ви кому?

Безперечно, посол вважав себе культурною і освіченою людиною, він чудово розумівся на правилах етикету і політичного протоколу, всіх тих церемоніях і умовностях, за якими відбуваються зустрічі офіційних представників різних держав.

Такі знання мав і Лінкольн. Та його знання були живими, дійовими. У своїх буденних справах і вчинках він залишався таким самим ввічливим і вихованим, як і в офіційній обстановці. Він напевно знав, що справжній джентльмен має сам потурбуватися про свої черевики.

Жоден хлопець не стане справжнім джентльменом, якщо черевики йому чиститиме батьки, штани прасуватиме мати, а нову хустку до кишені класти кохана Оксана — швидше Оксана стане зустрічатися з іншим, самостійним хлопцем.

А тепер давайте проведемо цікавий конкурс, нам необхідно поділитися на дві команди. Придумайте назву команди. А тепер умови конкурсу: кожна команда по черзі говорить слова ввічливості, я команда останньою скаже слово, та і переможе. Таким чином ми визнаємо хто найввічливіший.

Можна 100 разів вивчити напам'ять всі правила сучасного етикету, але так і залишитись неуком і невігласом. Бо неможливо бути чемною і ввічливою людиною в якихось окремих випадках, а в усьому іншому залишатися нахабою. Навіть якщо ти граєш у драматичному гуртку, люди все одно дуже швидко розпізнають де ти придурюєшся, а де справжній.

Тут важливо зрозуміти, що правила гарної поведінки вигадані зовсім не для того, щоб ускладнити твоє і без того складне життя, вони цілком логічно випливають із способу існування вихованої і культурної людини. І коли тобі кажуть що не варто в тролейбусі волати на всю горлянку від щастя побачивши за вікном бочку з пивом, - то це зовсім не тому, що хтось прагне обмежити твою свободу.

Навпаки, правила поведінки лише підштовхують тебе до розуміння, що заважати іншим людям негарно. А коли зрозумієш це, твоє життя стане таким, що в тебе просте не виникає бажання заважати іншим. Свобода без Бога – не свобода, а кривавий бунт, казав класик. От і пошукай Бога в своїй душі.

Спочатку може бути дуже важко. Для того, щоб змінити і поліпшити власну поведінку, а це потрібно, якщо ти бажаєш здобути в товаристві популярність, тобі знадобиться неабияка сміливість. Адже, наприклад, поступитись місцем в автобусі юній леді, яка вчиться з тобою, - то справжній сміливий вчинок.

„Отак просто поступитися? Підвестися і сказати, Оксана сідай, будь-ласка”. А що як друзі подумують ніби я в неї закохався (навіть якщо насправді закохався)?.. Ганьба! Жах! Ні, я краще посиджу і вдам, ніби я не бачу тої Оксани...

Що ж, більшість хлопців так і роблять, а потім бідкаються, мовляв популярності їм бракує, а кохана Оксана ходить з іншим.

Втім, дорослих хлопців ця проблема теж стосується адже ляснути приятеля по плечу (привіт, Сергій!) їм здається куди привабливішим, ніж щиро потиснути руку і сказати „Вітаю”.

Одразу перевчитися важко, а для того щоб починати було легше, пропоную використовувати:

Правило 1. Уяви, що поруч з тобою завжди є людина, яку ти безмежно поважаєш, на яку хочеш бути схожим або яку кохаєш, і що ця людина бачить кожен твій вчинок. І подумай, чи дозволиш собі в присутності Оксани сьорбати борщ, ніби зачерпалкою, або колупатися в носі.

А взагалі старовинна англійська мудрість відзначає, що джентльмен лише тоді джентльмен, коли наодинці сам із собою бере цукор до кави щипчиками.

Правило 2. „Завжди і за будь-яких обставин володій собою”.

Не варто гепати черевиком об стіну, якщо обірвався шнурок. І не личить джентльменові ненавидіти бабусю, якій тільки-но поступився місцем в автобусі, лише власне здоров'я і настрій зіпсуєш. Як казав Шекспір, не надто розпалюйте піч для своїх ворогів, інакше самі в ній згорите.

Давайте підведемо підсумки нашого диспуту. Що для себе Ви дізналися нового? Як ви гадаєте чи потрібна ввічливість? Які правила поведінки Ви можете сформулювати? Чи будете Ви тепер звертати на свою поведінку частіше і будете дотримуватися правил поведінки?

Звісно, що в нашому житті бувають різні життєві ситуації. Все в нашому житті залежить не від самих подій, а від того, що ми про ці події думаємо, якщо ми думаємо про щастя – ми щасливі, якщо в думках присутній шлях – ми боїмось. Ми саме такі, як ми думаємо. Розумієш не так вже просто думати про щось гарне, коли сусід пролив каву на твої джинси. Але спробуй. Що для цього треба зробити? Та згадати, що голову маєш не для кашкета. І що там, усередині ще якась сіра рідина є.

СУМСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
РОМЕНСЬКИЙ КОЛЕДЖ СНАУ
БІБЛІОТЕКА

БЕСІДА:
«ВВІЧЛИВІСТЬ НА КОЖЕН ДЕНЬ»

РОМНИ-2016